

L'alegria és el millor termòmetre de la vida cristiana. 3r Diumenge de Pasqua

Dv, 17/04/2015 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

3r Diumenge de Pasqua. Cicle B

Barcelona, 19 d'abril de 2015

Què és el fet de riure?

De qui és propi i exclusiu?

Riure és propi dels éssers humans. Cap altra criatura terrenal sap riure.

El riure és la manifestació més expressiva de l'alegria interior.

És una realitat que li brota de manera natural a qui viu gaudint de la vida.

Junt amb el discret somriure pot manifestar el goig i la jovialitat de qui viu en pau

-amb ell mateix

-amb els altres

-i amb Déu.

Però el fet de riure ha estat moltes vegades sota sospita.

Sospita de qui?

Sospita per part d'alguns cristians.

En algunes tradicions ascètiques el riure era considerat poc digne de la serietat i gravetat que ha de caracteritzar a qui es relaciona amb Déu.

Una manifestació excessivament mundana, més pròpia de persones frívols que no pas de cristians de fe madura.

Curiosament, i com a contrapès, la Bíblia al·ludeix l'alegria en tots els seus matisos de goig, pau interior, exultació i festa.

Naturalment hi ha moltes maneres de riure.

Tots coneixem el riure irònic i burleta que posa l'altre en ridícul.

El riure sarcàstic que fereix i fa mal.

El riure venjatiu que perjudica i destrueix.

El riure sa és diferent i no té res a veure amb aquestes lamentables caricatures.
El riure sa neix de l'alegria interior.
El riure sa relaxa les tensions.
El riure sa afavoreix la llibertat.

És un riure benivolent que apropa les persones, crea confiança i ajuda a viure.
Segons **Freud**, el bon humor és un element alliberador.
Per què no el practiquem més sovint?

Hi ha també el riure propi del creient.
Neix com a resposta festiva a l'amor de Déu.
Brolla de la confiança total i expressa
-compassió
-i afecte envers tota criatura.

Aquest riure, fa la vida més saludable i més suportable i més alegre.
És una victòria sobre el mal humor, la impaciència o el desànim.
No riuen els fanàtics.
No riuen els intolerants.
No riuen els amargats.
No riuen els rabiüts i malcarats.

En canvi, sí que riuen -i ben de gust- els que afronten la vida de manera sana i lliure.

Pasqua ha sigut des de sempre un temps de gaudi intens.
Tertulià l'anomenava "laetissimum spatium": un espai de temps ple d'intensa alegria.
Dues paraules resumeixen el clima que el Ressuscitat crea amb la seva presència gloriosa: goig i pau.
A l'evangeli de Lluc s'arriba a dir que els deixebles "no acabaven de creure de tanta alegria com experimentaven."

Quina és l'alternativa?
O el cristianisme és massa gran i hermós per ser cregut o hem d'escoltar la invitació de Sant Pau que ens diu: "Estiguem sempre alegres en el Senyor. Us ho repeteixo: estigau alegres. Perquè el Senyor està a prop." [Fil 4,4-5](#).

Què tal estem d'alegria nosaltres?
L'alegria és el millor termòmetre de la vida cristiana.